

ОТЕЧЕСТВО И ЛЮБОВЬ

или

ОТЪ ТРЪНЪ ТА НА ГЛОГЪ

I.

Въ лѣто 1861 всичка Полша ся вълнуваше. Всичкый народъ бѣше завладанъ отъ жаждѣтъ на мученичеството, и принесе себеси всесъжженіе за свободѣтъ. Множеството ся събираше та ся молеше по улицытъ на градоветѣ, и стрѣляны и умирающи поздравявахъ смъртътъ като божесивенъ прѣтель.

— “Не ся боѣтъ отъ Васъ; защото имамы силнѣ войскѣ,” думаше князь Горчаковъ на графа Замойскаго.

— “Готови сме да умремъ всинца отъ рускытъ крушумы, или да ся скапимъ въ рудницытъ на Сибирь” отговаряше графѣтъ; “Но прѣдпочитамы по добрѣ да бѣдемъ избиты отъ васъ, а не да отворимъ война съ васъ.” и всичкый народъ подвыкваше, като сочаше сърцето си: “Ето го! Защо търсите живота между мрътытъ?”